

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pismo z dnia 27 listopada 2019 r., pochodzące od kierownika wydziału „Technologie dla konsumentów, środowiska i zdrowia” dyrekcji generalnej „Rynek wewnętrzny, przemysł, przedsiębiorczość, i MŚP” Komisji Europejskiej, należy uznać za akt przygotowawczy do decyzji, na mocy której Komisja ustala, czy dany środek tymczasowy podjęty przez państwo członkowskie na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych⁽¹⁾ jest uzasadniony, czy też nie, z uwagi na sposób sformułowania tego pisma, jak również brak jakichkolwiek przesłanek wskazujących, że osoba, która je podpisała, została upoważniona do podejmowania decyzji w imieniu Komisji, czy też należy je uznać za decyzję wyrażającą ostateczne stanowisko Komisji?
- 2) W razie gdyby pismo z dnia 27 listopada 2019 r. należało uznać za akt przygotowawczy do decyzji, na mocy której Komisja ustala, czy środek tymczasowy podjęty przez państwo członkowskie jest czy też nie jest uzasadniony na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 – czy sąd krajowy rozpoznający spór dotyczący zgodności z prawem środka tymczasowego podjętego przez organ krajowy na podstawie art. 27 ust. 1 tego przepisu może w oczekiwaniu na podjęcie decyzji przez Komisję orzec w przedmiocie zgodności wspomnianego środka tymczasowego z tym przepisem i – w przypadku odpowiedzi twierdzącej – w jakim zakresie i w odniesieniu do jakich części, czy też sąd krajowy powinien, dopóki Komisja nie uznała danego środka za nieuzasadniony, uznać środek tymczasowy za zgodny z tym przepisem?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie – czy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten pozwala na podjęcie środków tymczasowych mających zastosowanie do kategorii produktów zawierających tę samą substancję?
- 4) W razie gdyby pismo z dnia 27 listopada 2019 r. należało uznać za decyzję wyrażającą ostateczne stanowisko Komisji w przedmiocie danego środka tymczasowego – czy ważność wspomnianej decyzji może zostać zakwestionowana przed sądem krajowym, mimo że nie była ona przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem okoliczności, że sposób sformułowania wspomnianego pisma pozwalał na uznanie, że chodzi jedynie o akt przygotowawczy oraz że Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (agencja bezpieczeństwa sanitarnego produktów zdrowotnych), będąca adresatem tego pisma, odpowiedziała na nie wyrażając swoją dezaprobatę oraz wskazując, że zamierza utrzymać w mocy środek tymczasowy do czasu przedstawienia przez Komisję ostatecznego stanowiska, a sama Komisja nie udzieliła agencji odpowiedzi?
- 5) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie – czy pismo z dnia 27 listopada 2019 r. zostało podpisane przez osobę upoważnioną do podejmowania decyzji w imieniu Komisji oraz czy jest ono ważne przy uwzględnieniu okoliczności, że opiera się na tej podstawie, iż „mechanizm klauzuli ochronnej wynikający z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych odnosi się do środków o zakresie indywidualnym dotyczących produktów kosmetycznych wprowadzonych na rynek a nie środków o ogólnym zakresie, które mają zastosowanie do pewnej kategorii produktów zawierających określoną substancję” z uwzględnieniem wykładni, jaką należy nadać przepisom art. 27 w związku z art. 31 wspomnianego rozporządzenia?
- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie lub w przypadku, gdyby pismo z dnia 27 listopada 2019 r. nie mogło już być zaskarżone w ramach niniejszego sporu – czy środek tymczasowy podjęty na podstawie art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 powinien być uznany za sprzeczny z tym rozporządzeniem począwszy od daty jego wydania, czy też jedynie od daty doręczenia tego pisma Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (agencji bezpieczeństwa sanitarnego produktów zdrowotnych), czy też począwszy od upływu rozsądnego terminu biegnącego od daty tego doręczenia, wyznaczonego w celu umożliwienia jego uchylecia, z równoczesnym uwzględnieniem niepewności związanej z zakresem tego pisma oraz okoliczności, że Komisja nie udzieliła odpowiedzi agencji, która zamierzała „utrzymać w mocy, tytułem środka ochronnego, swoją decyzję z dnia 13 marca 2019 r. w oczekiwaniu na decyzję Komisji podjętą zgodnie z przepisami art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009”?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 342, s. 59.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona –
Hiszpania) – UD/ Subdelegación del Gobierno en Barcelona**

(Sprawa C-746/19)⁽¹⁾

(2021/C 79/34)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 20.01.2020.